

Pret straumi

Talsu baptistu draudzes izdevums

Nr.24

2020.gada decembris

2021.gada janvāris, februāris

Dievišķā žēlastība

Ko saka Bībele

“Jo, cik augstu ir debesis pār zemi, tik liela ir Viņa žēlastība pret tiem, kas Viņu bīstas. Cik tālu ir rītino vakariem, tik tālu Viņš atliek mūsu pārkāpumus nost no mums.” Ps.103,11.12

“Lai arī kalni atkāptos un pakalni sakustētos, bet Mana žēlastība neatkāpsies no tevis un Mana miera derība nešķobīsies,” saka Tas Kungs, tavs apžēlotājs.” Jes.54,10

“Bezdievis lai atstāj savu ceļu un ļaunprātis savas domas un lai atgriežas pie Tā Kunga, ka Tas par viņu apžēlojas, un pie mūsu Dieva, jo Viņš ir bagāts žēlastībā.” Jes.55,7

“Bet jūs eita un mācaities, ko tas nozīmē: Man patīk žēlastība un ne upuris. Jo Es neesmu nācis aicināt taisnos, bet grēciniekus.” Mt.9,13

“Un Vārds tapa miesa un mājāja mūsu vidū, un mēs skatījām Viņa godību, tādu godību kā Tēva vienpiedzimušā Dēla, pilnu žēlastības un patiesības.” Jņ.1,14

“Tad grēks vairs nebūs jūsu kungs; jo jūs neesat padoti bauslībai, bet žēlastībai.” Rom.6,14

“Viņā mums dota pestīšana Viņa asinīs, grēku piedošana pēc Viņa bagātās žēlastības.” Efez.1,7

“Bet Dievs, bagāts būdams žēlastībā, Savā lielajā mīlestībā, ar ko Viņš mūs ir mīlējis, arī mūs, kas savos pārkāpumos bijām miruši, darījis dzīvus līdz ar Kristu: žēlastībā jūs esat izglābti!” Efez.2,4.5

“Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana.” Efez.2,8

Redzi, tavs Kēniņš nāk!

Caharija 9:9

Dzīves steiga un daudzie notikumi katram liek apstāties un saprast, ka tuvojas atkal gada noslēgums. Liekas, tikai nesen mēs iesākām 2020.gadu ar daudziem plāniem, iecerēm, mērķiem šim gadam, un te jau tas beidzas. Vai esam varējuši daudzus no saviem plāniem un iecerēm piepildīt? Domāju, ka šis gads daudzu cilvēku atmiņās un arī vēsturiski paliks īpašs. Daudzas lietas, paradumus, ieceres vajadzēja mainīt, un vēl nezinām, kāturpmāk būs, taču ir vērtības, kuras nekad neizmainās un paliek mūžīgas.

“Jēzus Kristus vakar un šodien tas pats un mūžīgi.” (v.ebrejiem 13:8)

Šis vārds dod mieru, iepriec un drošību šajā nemiera pilnajā laikā. Tuvojoties svētkiem, arvien vairāk dzirdējam un redzējam cilvēku satraukumu par svētku norisi. Dāvanas, svētku galds, krāšņi rotājumi, bet vai tas var dot īsto svētku prieku? Ja nē, tad meklēsim īsto prieku. Šis īstais prieks un svētku svētība atrodama Bībelē- “Nebīstieties, jo redzi, es jums pasludinu lielu prieku, kas visiem ļaudīm notiks, jo jums šodien Pestītājs dzimis, Dāvida pilsētā, kas ir Kristus, Tas Kungs!” (Lūkasa ev.2:10-11) Šī vēsts dod vislielāko svētku prieku.

Jēzus nāca pasaulē, lai glābtu un atpestītu cilvēku no grēka un bailēm. Uzņemot šo prieka vēsti, katram arī jāļauj šim Bērniņam “augt un parādīties” ikdienas dzīvē, vārdos un darbos. Ticībā augot kopā ar Jēzu, mēs piedzīvosim Viņa doto apsolījumu mūsu dzīvei- “Un, kad Es būšu nogājis un jums vietu sataisījis, tad Es nākšu atkal un ņemšu jūs pie Sevis, lai tur, kur Es esmu, būtu arī jūs.”(Jāņa ev.14:3) Vai mēs esam tam gatavi? Lai tas tā notiktu, Dievs mums dod katru jaunu dienu. Steigsim izmantot Dieva doto žēlastības laiku.

Vēlu draudzei, katram ticības brālim un māsai Dieva svētībām piepildītus Kristus dzimšanas svētkus. “Tas, kas visu šo apliecina, saka: “Tiešām, Es nāku drīz. Āmen.”

Tiešām, nāc, Kungs Jēzu! “

(Atklāsmes gr.22:20)

Mācītājs Miervaldis Lindmanis

Ir Ziemassvētku laiks. Tas ir atnācis ar neierastām izjūtām un domām... Kristus dzimšanas svētki. Bet, neatkarīgi no mūsu sajūtām un pārdomām, svētku būtība nemainās. Tās vērtība un nozīmīgums ir pastāvīgs arī šodien. Kristus ir nācis pie mums uz zemes, lai mūs visus glābtu Mūžīgai dzīvei. Dievišķā žēlastība. Tā mūs ietver katru brīdi, jo no tās mēs dzīvojam un esam.

Jau ilgāku laiku manas domas saistās pie Jēzus sarunas ar aklo vīru- *Lūkasa ev.18:35-43*. Arī šis notikums saistās ar Dievišķās žēlastības izpausmi- aklais top redzīgs. Un te mazliet no manām pārdomām par Jēzus un aklā cilvēka dialogu. Jēzus jautāja: “Ko tu gribi, lai Es tev daru?” Aklais atbildēja: “Kungs, ka es varu redzēt.” Šis nelaimīgais cilvēks cieta no fiziskā akluma, kas ļoti apgrūtināja viņa dzīvi un eksistenci. Viņš nevarēja redzēt apbrīnojami skaisti radīto Dieva dabu, blakus esošos cilvēkus, nevarēja sev sagādāt iztiku, strādājot kādu darbu, un vēl daudzas lietas. Viņam bija vajadzīga citu palīdzība.

Vai tu esi kādreiz lūdzis šādu lūgšanu-“Kungs, ka varu redzēt!?” Es esmu. Ir lietas un apstākļi, kurus mēs nespējam saskatīt pareizā rakursā, neprotam pareizi tās izprast. Mums ir vajadzīga palīdzība, lai nenomaldītos, lai pareizi izvērtētu apstākļus, lai gūtu mieru un apziņu - ar mani ir Dievišķā žēlastība. Un tādēļ ir vajadzīga garīgā redze, lai varētu saskatīt šo patieso Dievišķo žēlastību. “Kungs, ka es varu redzēt.”

Aklais cilvēks, sēdot ceļmalā un kārtējo reizi ubagojot, sadzirdēja neparastu troksni, kas lika viņam jautāt pēc tā pamatojuma. Jēzus Nācarietis ejot garām. Vīram bija jāizmanto Izdevība, jo viņš bija dzirdējis par šo Cilvēku- Dāvida Dēlu. Ir

jālūdz pēc Viņa žēlastības, ir jāsauc, ir jāklie dz! Un viņš to darīja, neskatoties uz pārējo aizrādījumiem, viņam bija vajadzīga žēlastība! Un viņš tika sadzirdēts! Jēzus aicināja pie Sevis, Jēzus viņa saucienus uzklausīja! “Ko tu gribi, lai Es tev daru?” “Kungs, ka es varu redzēt!” Un Jēzus paklausīja šī nelaimīgā cilvēka lūgšanu, viņš tika dziedināts! Es iztēlojos šo brīdi. Ko aklais, tagad redzošais, ierauga vispirms?

Es domāju, ka viņa skaidrais skatiens vispirms tika vērsts uz Jēzu-Dievišķās žēlastības Devēju! Redzēja Viņa skatienu, smaidu un lūpas, kuras mīlestībā bija sacījušas šos vārdus: “Esi redzīgs, tava ticība tev ir palīdzējusi.” Un tas notika. Saņemot šo Dievišķo žēlastību, viņš nevarēja savādāk, kā pateikties un doties līdz Jēzus sekotājiem un slavēt Dievu.

Mana lūgšana Jēzum- “Kungs, ka es varu redzēt. Redzēt Tevi savā dzīvē, saskatīt Tavas lielās žēlastības izpausmes visdažādākajos veidos, Tavu palīdzību, Tavu dziedināšanu dvēselei un miesai, redzēt, ka katra diena ir Tavas žēlastības pilna. Lai arī kādi notikumi un piedzīvojumi nāktu pāri manai dzīvei, Kungs, ka es redzētu Tevi.”

Ko vēl ieraudzīja dziedinātais vīrs? Tie varētu būt apkārtējie cilvēki. Droši vien, ka daudzi no viņiem jau būs bijuši viņa tuvumā, tikai aklais tos nekad netika redzējis. Tagad vīrs ieraudzīja lielu ļaužu baru- gan bagātos, gan nabadzīgākos cilvēkus, droši vien, arī slimos un vientuļos, tur atradās arī tie, kuri viņam pateica par Jēzus klātbūtni, tur bija arī Jēzus mācekļi. Šīs Dievišķās žēlastības dāvētā redze deva viņam spēju saskatīt sev apkārt tik dažādos cilvēkus.

„Kungs, ka es varu redzēt to, kuram varu pasniegt palīdzīgu roku jeb vienkārši būt blakus klusējot, to, par kuru jāiestājas aizlūgšanās un jāpateicas Tev par viņa dziedināšanu. Un redzēt vēl daudzus, par kuriem man jālūdz, lai tie kļūtu par Taviem sekotājiem. Saredzēt savu mīlo vajadzības un problēmas, būt kopā priekos un bēdās, kopā par visu pateikties Tev, Kungs, par tik daudzām svētībām, palīdzību, mīlestību, ko Tu mūsu ģimenei

esi dāvinājis caur Savu žēlastību! Un saskatīt tos mīļos cilvēkus, kuri par mani un manu ģimeni nenogurstoši turējuši paceltas aizlūgšanu rokas.”

Un vēl- redzi ieguvušais vīrs ieraudzīja pats sevi- savu ķermeni. Nedomāju, ka viņam kabatā bija spogulis, varbūt, ka tuvumā bija kāds ūdens avots, kura atspulgā viņš varēja ieraudzīt savu seju. Bet Dievišķās žēlastības rezultātā viņš redzēja- tas bija viņš!

“Kungs, ka es varu redzēt sevi Tavā Dievišķās žēlastības gaismā. Patiesi, bez izskaistinājumiem, ar visām kļūdām, grēkiem, trūkumiem, nepilnībām, ka redzu visu to, kas traucē man būt vēl tuvākās attiecībās ar Tevi. Kungs, ka Tu parādi man vēl lietas, kuras jāpaspēj padarīt, pirms mēs abi kāpsim laivā, lai peldētu pāri uz otru krastu, uz Mājām. Lai arī tad mans skats ir vērsts tikai uz Tevi. Kungs, to lūdzos Tev.” *Vēsma*

Kungs, nāku Tavā priekšā,
lūdzu Tavu žēlastību...
Ļauj skatīties man pasaulē
ar Tavu acu skatienu,
ka, pāri visam neredzamam,
to apslēpto es saskatu.
Kungs, māci manai sirdij sāpēt
par lietām tām, kas Tevi sāpina,
liec nīst man grēku dziļi, dziļi,
pret pazudušo mīlestību dāvēni.
Kur pasaule redz asas šķautnes,
kas pārklāj kāda dvēseli,
tur palīdzi man redzēt sirdi,
par kuru dzīvību Tu atdevi.
Caur dažādiem trokšņiem ļauj dzirdēt
Tavu balsi un sekot tai,
ka apzinos es katru brīdi-
Tu mani pretī vedi Mūžībai.
Ja visu skatīt Tavām acīm,
šeit ceļojot, es mācīšos,
tad vēja ziediem nebūs ziedējušas
tās ābeles, kas dēstītas.

Kristīne Š.

Pārdomu lappusīte

Norvēģu mācītājs un teologs Karls Frederiks Vislofs

"Mūsu izjūtas var svārstīties starp prieku un skumjām, starp vājumu un spēku, bet mūsu attiecības ar Dievu nemainās: "Jēzus dēļ mums ir miers ar Dievu, kamēr vien turamies pie Viņa ticībā."

Turpretī "Dieva miers" ir kristietim dotā Dieva tuvuma iekšējā sajūta. Brīnumainais miers, kas iemājojis sirdī, ir augstāks par visu prātu un saprašanu. Šis miers spēj paveikt to, ko nespēj nekāds cilvēcisks spēks vai prāts, proti – uzturēt mūsu sirdis un domas Jēzū Kristū. Apjaušot šo patiesību, mūsu sirdī uzaust gaisma un prieks. Mums ir privilēģija iemantot abus šos stāvokļus: mieru ar Dievu Jēzus dēļ un dievišķu mieru savā sirdī un prātā.

Taču atcerēsimies kādu svarīgu patiesību: "sirdsmiers" ar Dievu, pēc kura daudzi iekšēji tik ļoti kāro, var nākt tikai tad, kad ir iemantots "miers ar Dievu".

Bet ceļš uz šo mieru ir atgriešanās un ticība."

Dr.Verners Gits, informātikas profesors un direktors

Kas ir Radītāja persona?

Dievs bija pirms visa. Pirms tika dota telpa, laiks un matērija. Viņš bija tā Persona, kas jau darbojās. Ja aplūkojam tikai Bībeles pirmo teikumu, var rasties iespaids, ka Dievs Tēvs ir vienīgais Radītājs. Būtiska norāde, ka Viņš nav vienīgais Radītājs, izriet no radīšanas stāsta: "Darīsim cilvēkus pēc mūsu tēla un pēc mūsu līdzības."(1.Mozus gr.1:26) Arī Svētais Gars ir

bijis iesaistīts, Viņa līdzdalību mēs redzam radīšanas stāsta otrajā pantā: "Dieva Gars lidinājās pār ūdeņiem." Bībele neatklāj visu uzreiz, tā bieži mūs informē soli pa solim. Jautājums- "Kurš?" precīzāk tiek atklāts Jaunajā Derībā. Saskaņā ar 1.vēstuli korintiešiem 8:6 kļūst skaidri saprotams, ka Jēzus ir bijis iesaistīts radīšanas darbā: "Bet mums ir tik viens Dievs, Tēvs, no kura visas lietas, un kurš ir mūsu ilgu mērķis; un tik viens Kungs Jēzus Kristus, caur kuru visas lietas, arī mēs caur Viņu." Bībele mums māca par radīšanas veicēju. Dievs radīja pasauli caur Jēzu Kristu. Tas skaidri izteikts vēstulē ebrejiem 1:2. Arī Jāņa evaņģēlija sākumā skaidri teikts, ka visam, kas pastāv, savs sākums ir Jēzū: "Caur Viņu (=caur Vārdu= caur Jēzu) viss ir radies, un bez Viņa nekas nav radies, kas ir." (Jāņa ev.1:3)

Jēzus Kristus ir Radītājs.

Par Jēzus aktīvo Radītāja darbību mēs tālāk varam lasīt vēstulē kolosiešiem 1:16-17. Redzamajā, materiālajā pasaulē nav nekas, kas nebūtu radīts caur Jēzu. Gan milzīgais kosmos ar miljoniem galaktiku ir tai skaitā, gan arī sīkākās detaļas dzīvās šūnas darbībā vai atoms struktūras uzbūvē. Jēzus nav tikai visa mikro-un makrokosmosa Autors, Viņš ir arī Pārvaldnieks pār visu. Bez tam, caur Jēzu ir radīta arī, mums vēl neredzamā, pasaule. Debesis apdzīvo neskaitāmi radījumi, kurus Bībele sauc par eņģeļiem. Kā viss Dieva radībā ir daudzveidīgs un vienlaikus ļoti sakārtots, tas pats ir sakāms arī par neredzamo pasauli, kā uz to norāda vārdi par troņiem, kundzībām, valdībām un varām. Jēzus ir ne tikai Radītājs, bet arī šīs pasaules Uzturētājs. Viss pastāv Viņā. Pasaule arī pēc radīšanas netika atstāta pašdarbībā, bet to nes un uztur Viņa spēkpilnais vārds. Līdz ar to mums nav jābaidās no kosmiskas katastrofas, saskrienoties divām zvaigznēm, vai par Saules izdegšanu un atdzišanu. Jēzus uzturēs šo pasauli līdz Savai atkalatnākšanai.

Kas mums ir dots Jēzū Kristū?

Viņš ir pamats, uz kura varam veidot savu dzīvi. Kristū visam ir savs pamats: radīšanai, Bībelei, ticībai, glābšanai, mieram, cerībai, ceļam pie Tēva un dzīves mērķim. Kristus ir neizkustināmi stingra klints (1.v.korint.10:4), pret kuru tiek

sagrautas visas cilvēcīgi izdomātās sistēmas. Ja Dievs saka: “Es samaitāšu gudro gudrību.”(1.v.korint.1:19), tad tas notiek pret Jēzus klinti. Šeit sašķīst gabalos ideoloģijas, ateismi un evolūcijas sistēmas. Arī to pārstāvjiem reiz būs jāloka ceļus šī Kunga priekšā (v.filip.2:10), lai gan pašlaik viņi tik asi noraida “Plānotāju”, “Dizaineri”, “Radītāju” un “Glābēju”.

Kāda elpu aizraujoša doma

Mēs uzzinājām par Jēzu Kristu kā visu lietu Radītāju (Mateja ev.28:18). Viņam ir dota visa vara debesīs un virs zemes. Vai mēs varam aptvert sekojošo elpu aizraujošo domu? Vīrs pie krusta Golgātā un šīs pasaules un visa dzīvā Radītājs ir viena un tā pati persona!

Savā nebeidzamajā mīlestībā uz mums Viņš ļāva sevi piesist pie krusta un tam nepretojās, lai varētu mums atvērt Debesu durvis. Kurš Viņu atraida, tas zaudē visu: “Kā mēs izbēgsim, tik dārgu pestīšanu nicinādami?”(v.ebrejiem 2:3) Kas Viņu pieņem, tas iegūst visu (Jāņa ev.5:24). Lūdziet Kungam Jēzum piedošanu par visiem saviem grēkiem, lai varētu pastāvēt Dieva tiesā, uzņemiet Viņu kā savu personīgo Radītāju un Glābēju, un sekojiet Viņam.

ATZINAS

Students: “Ser, vai jūs nedomājat, ka Dievs sevi ir atklājis arī citās reliģijās, nevis tikai kristietībā?”

Barts: “Nē, Dievs sevi nav atklājis nevienā reliģijā, arī kristietībā ne. Viņš Sevi ir atklājis Savā Dēlā.”

(K.Barts)

“Ne to žēlastību, kuru Pāvils saņēma, ne arī to piedošanu, ko Tu Pēterim dāvāji, bet tikai to, ko Tu noziedzniekam pie krusta sniedzi, to lūdzos es.”

(N.Koperniks)

Liecību lappusīte

Dieva dāvātā žēlastība.

“Jo Dievs tā pasauli mīlēja, ka deva savu Vienpiedzimušo Dēlu, lai ikviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet tam būtu mūžīgā dzīvība.” (Jāņa ev.3:16)

Dievs savā žēlastībā sagādāja mums glābšanu. (v.rom. 6:23) Patiesībā tā ir Dieva mīlestība pār mums. Vai mēs šo žēlastību izmantojam? Ja es pieredu Kristum, tad žēlastība ir katru rītu no jauna. Šo žēlastību nemaz nav tik viegli saprast, vēl jo vairāk, ja nelasām, nemācāmies Rakstus. Mēs gadu no gada gaidām Ziemassvētkus, Adventi un saviļņojamies, jo mēs svinam Kristus dzimšanu. Vai pasaulē arī to dara? Nē. Es esmu ievērojusi, ka mēs pielāgojamies pasaulei un priecājamies kopā ar visām pasaulīgajām izdarībām. Kas tad ir pasaulīgas izdarības? Kur nav centrā Kristus. Jēzus piedzima, lai mācītu mūs atpazīt grēku. Un tas nav viegli.

Šajā Adventa laikā mēs varam pārbaudīt savas sirdis, vai esam uz pareizā ceļa. Kaut gan to varam darīt katru dienu. Jēzus atgādina – pārbaudiet savas sirdis. Un šobrīd ir vīrusa laiks. Vai šis nav žēlastības laiks? Cik daudz cilvēku mirst bez Kristus. Mums pašiem ir pārbaudījums: “Cīnieties ieiet pa šaurajiem vārtiem, jo daudzi tad gribēs un nevarēs”. (Lūk.ev.13:22-30)

Tā ir liela žēlastība ja mēs nākam kopā lūgšanā par sevi un neatpestītām dvēselēm. Jo Viņš saka: “Savā labvēlības laikā es Tevi uzklaušīju un glābšanas dienā nācu Tev palīgā. Redzi tagad ir Dieva labvēlības laiks, redzi tagad ir glābšanas diena.” (2.v.kor. 6:2)

Un tā ir žēlastība, Kristus dēļ mēs lūdzam - saņemiet izlīgumu ar Dievu. Lai mēs, līdzī darbotamies, nebūtu velti saņēmuši Dieva žēlastību. „Un nav radījuma, kas Viņa priekšā apslēpts, bet viss ir atsegts un atklāts Viņa acīm, Viņam mēs

dosim norēķinu.” (v.ebr.4:13) Mums vienkārši tam jātic. Vai tā nav žēlastība, ka varam darboties kopā ar Kristu? “Bet audziet mūsu Kunga un Jēzus Kristus žēlastībā un atziņā.” (Pētera 2.v.3:18)

Vai tā nav žēlastība, ka varu staigāt? Cik daudzi to nespēj, es varu locīt ceļus Dieva priekšā un slavēt Dievu par šo žēlastību. Vai tā nav žēlastība, ka spēju elpot? Cik daudzi to nespēj! Vai tā nav žēlastība, ka spēju dzirdēt? Cik daudzi nedzird! Vai tā nav žēlastība, ka man ir rokas, lai palīdzētu? Daudziem nav roku un daudziem ir un to nedara! Un viss, kas man pieder, ir Dieva žēlastības dāvana. Ar ko mēs varam salīdzināt šo žēlastību? Ne ar ko! Un tā ir žēlastība, ja es to atzīstu.

Šajā Adventa laikā mēs pazemojamies Dieva priekšā, un Viņš Savā žēlastībā nāk mums pretī. (Pētera 1.v. 5:5-7) Bet visas žēlastības Dievs, kas Kristu Jēzū mūs aicinājis mūžīgajā godībā, Pats mūs atjaunos...Un tā ir Dieva patiesā žēlastība, kurā mēs stāvam. Sveiciens Jūsu draudzei un miers Jums visiem, kas esat Kristū!

Ventspils baptistu draudzes māsa Vija Frišava

◇ ◇ ◇ ◇ ◇

Dievišķā žēlastība.

Tā ir žēlastība, kādu mums var sniegt tikai mūsu Kungs un Dievs caur Sava Dēla Jēzus Kristus krusta nāvi.

Manuprāt, tā ir dievišķā žēlastība, kas mums, cilvēkiem, virs zemes ir dota, taču, izvēle to pieņemt vai noraidīt, ir mūsu izvēle. Un tikai katrs pats to var izlemt, vai dzīvot šai īpašajā žēlastībā, baudot to drošību un apsardzību, ko tikai Jēzus mums var dot, vai dzīvot bez šīs žēlastības un bailoties, just nedrošību un satraukumu par savu nākotni.

“Jo no žēlastības jūs esat pestīti ticībā, un tas nav no jums, tā ir Dieva dāvana.

Ne ar darbiem, lai neviens nelielītos.”(v.efe. 2:8 – 9)

Aiga

Dieva žēlastība

Kas ir Dieva žēlastība? Vai mēs ar to nesastopamies ik dienas? Visas lietas, kuras mums palīdz veidot savu ikdienu, ir Viņa žēlastība. Visas lietas pravieši senatnē pasludināja un rādīja cilvēkiem Dieva žēlastību. Tās bija dažādas uzvaras.

Jautāju, vai mums arī vajag ko uzvarēt? Ik dienas mēs sastopamies ar pārbaudījumiem, bez Dieva žēlastības mēs nevaram paveikt neko. Šī slimība, kas nomāc visu pasauli, ir uzveicama tikai Dieva žēlastībā. Viņam viss ir zināms, kam mums ir jāiziet cauri, lai nostiprinātu savu ticību Viņam.

Žēlastība nebūs mūžīga. Mums tā ir jānotur. Jāmil To Kungu no visas sirds. Jālūdz ikdienas, lai Tas Kungs mūs nepamestu.

Vienīgais, ko varu vēl piebilst- esi mums grēciniekiem žēlīgs.

Vilnis S.

◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇

Dieva žēlastība

„Lai mūžīgi gavilē un priecājas par Tevi, kas mīl Tavu vārdu, jo Tu, Kungs, svētī taisno un pušķo viņu kā ar bruņām.” Ps.4,12.13

Mums katram tik ļoti ir nepieciešams Dievs un Viņa žēlastība. Tā vajadzīga gan labos laikos, gan arī tad, kad nākas iet cauri grūtībām.

Pasaulē pašreiz ļaudis – cits mazāk, cits vairāk – ir skarti un satraukušies par šo pandēmijas laiku, cik vēl ilgi tas būs, un vai mani un man tuvajos arī tas skars, vai varbūt aizies secen.

Kā jau iepriekš minēju, mūsu dzīvē skumjais mijas ar priecīgo, taču visvairāk cilvēka sirds meklē Dieva tuvumu tajās skumju reizēs, kad šķiet, ka neviens no cilvēkiem tev nevar palīdzēt. Tā tas bijis arī manā dzīvē, bet nu jau 25 gadi būs pagājuši, kad kristījos, ienācu mūsu draudzē, kur, pirmkārt, jau māca mūsu mācītājs, un draudzē ir arī tik daudz dažādu iespēju rosīties, darboties, draudzēties, saņemt uzmundrinājumus un aizlūgšanas, lūgt par citiem utt. Arī šinī laikā, kad visi nevaram būt kopā un izpaliek kādi labi pasākumi, kopā būšana. Tomēr ir

tik daudz iespēju arī tagad, jo mums taču ir Bībele, ir arī kristīgais radio, pa TV arī katru svētdienu no kādas baznīcas ir tiešā pārraide pl.12.00 un arī internetā, kam tāds ir, var vērot dievkalpojumu. Mēs jau zinām, ka visu dod Dievs, un tā ir Viņa žēlastība un mīlestība, ka ir šīs daudzās iespējas.

Dievs mani uzrunā arī caur Savu vārdu, kas mums jau gadu simtus ir bijis pieejams, un man šķiet, ir brīnišķīga iespēja redzamā veidā ieraudzīt Dieva derību ar pasauli, kad Viņš liek krāšņo varavīksnes loku padebešos, ko šogad es tik daudz neredzēju vasarā, bet rudenī, 20.oktobrī. *1.Mozus 9,13-16* var lasīt, ko Dievs saka par Savu derību ar mums un, manuprāt, īpaši ir šie vārdi: „Kad varavīksne pacelsies mākoņos un Es to ieraudzīšu, tad Es arī pieminēšu mūžīgo derību Dieva un visas dzīvās radības starpā, kāda vien ir pasaulē.” (*16.pants.*) Kad es – cilvēkbērns- ieraugu šo krāšņo loku debesīs, es sajūtos īpaši un īpaši tuvu savam Radītājam un Tēvam – savam un visu Dievam. Arī tā ir liela, brīnišķīga Dieva žēlastības zīme un laba izdevība, kādam liecināt par Dievu, ja gadās, ka tobrīd man blakus ir kāds cilvēks, kas ir vēl tālu no Dieva. Man Dievs arī deva šādu iespēju. Mēs zinām, ka iespējas un veidus, kā liecināt par Dievu, Viņš dod dažādus, un tā ir Jēzus pavēle, kā rakstīts Marka ev.16,15: „Un Viņš tiem sacīja: „Ejiet pa visu pasauli un pasludiniet evaņģēliju visai radībai.”

Neviens tā neprot priecāties un prieku izrādīt kā bērni. To varu labi novērot svētku un citās kopā būšanas reizēs pie sava mazbērnu pulciņa, taču, kaut arī pati esmu vecmāmiņas gados, tomēr ļoti skaidri man atmiņā palicis tas lielais, gaišais prieks par eglīti, ko papus katros Ziemassvētkos atnesa no meža un karināja pie griestiem, pušķoja ar rotām, svecītēm un konfektēm spilgtos, bārkstainos papīros, un mēs - trīs māšas, kā mazi zaķēni varējām priecīgi tupēt pie un pat zem egles. Patieso Ziemassvētku būtību tā īsti iepazīnu vēlāk, kad man pašai auga bērni un varu teikt, ka tas ir patiess, gaišs un liels prieks, kas tad ienāk sirdī, ka Ziemsvētki nav tikai eglīte, sveces, konfektes,

krāšņas egļu mantas un dziesmas, ko mamma dzied un meklē raidstacijās, kur arī drusku var dzirdēt „Klusa nakts, svēta nakts”, „Ak eglīte” un citas – tas ir kas neiedomājami brīnišķīgs, brīnišķīga dievišķa žēlastība ienāk pasaulē līdz ar Jēzus piedzimšanu. Eglīte, sveces, dāvanas var kalpot kā simboli, kad stāstam bērniem un bērnu bērniem, draugiem par patieso Ziemassvētku būtību. Egle ir mūžam zaļa – kalpo kā mūžības simbols. Svece, protams, ir gaisma. Jēzus taču ir Gaisma, kas nākusi tumšajā, ēnu pilnajā pasaulē. Kad stāstam par lielo Dieva dāvanu – mūžīgo dzīvību, tad arī mēssniedzam bērniem, cits citam dāvanības. Tā mēs svētkos nebūsim tikai dziesmu un dzejolišu klausītāji, bet varam tam visam pievienot savu stāstiņu, jo bērni vislabāk klausās un iegaumē, ja viņiem tiek, kas uzskatāmi rādīts, un arī lielajiem tas nav nekas lieks, bet uzmanību piesaistošs. Mēs taču stāstām par brīnumaināko un brīnišķīgāko notikumu pasaulē. Jēzus nedarīja brīnumus brīnumu dēļ, bet, lai mācītu un kalpotu ļaudīm. Mums jāmacās no Viņa itin viss, ja gribam būt patiesi Viņa sekotāji.

Lai mums viss izdodas un visiem, visiem lai gaišs un jauks šis Ziemassvētku laiks!

Dzintra Š.

ATZIŅAS

Žēlastība mūs saista ar saitēm, kas ir daudz stiprākas par pienākumu. Žēlastība ir bez maksas, taču līdzko jūs to pieņemat, jūs uz mūžīgiem laikiem kļūstat saistīts ar tās Devēju. Līdzīgs rada līdzīgu – žēlastība dara jūs žēlsirdīgus, Devējs dara jūs par cilvēkiem, kas dod.

([E.S.Jones](#))

Bērnu lappusīte

Tuvojās Ziemassvētki, un bērni skolā nolēma iestudēt Ziemassvētku stāstu. Nu tādu, kā senos laikos – ar Mariju un Jāzepu un eņģeļiem, ganiņiem un Austrumu gudrajiem, ziemassvētku dziesmām un jaundzimušo Jēzus Bērniņu silītē. Bija tik daudz darāmā, bērni bija aizrāvušies, un visi ar nepacietību gaidīja dienu, kad ludziņa beidzot tiks izrādīta. Un nu lielais brīdis bija klāt! Marija un Jāzeps izskatījās lieliski. Arī ganiņi bija viens par otru jaukāki, un uz skatuves tika uzdabūta pat īsta aita! Katrā gadījumā- jautrības netrūka.

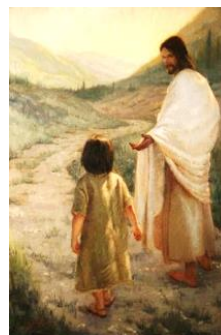
Omītes ar sentimentu atcerējās līdzīgus pasākumus savā bērībā, vecāki jutās lepni par saviem bērniem, un arī aita galu galā samierinājās ar likteni un stāvēja gluži kā iemietā pašā skatuves vidū.

Bija pienākusi izrādes kulminācija. Marija un Jāzeps izskatījās gana svarīgi, ganiņi bija sanākuši un nometušie ceļos, bija pienācis brīdis izslēgt visas gaismas, atstājot tikai nelielu spuldzīti Jēzus silītē.

Puisis, kas bija atbildīgs par gaismošanu, nospieda slēdzi – un ai, kāda neveiksme, izslēdzās arī mazā gaismiņa, kas bija jāatstāj silītes izgaismošanai.

Kādu brīdi valdīja pilnīga tumsa... neviens īsti nezināja, ko nu tagad darīt, līdz no tumsas atskanēja mazākā ganiņa pārmetumu pilnais čuksts: “Klau, tu taču izslēdzi Jēzu!” Šim puisim vienkārši mazliet misējās, bet cik gan daudz pasaulē ir cilvēku, kas paši izvēlas “izslēgt Jēzu”, viņi to darīja gan senatnē, kad Viņš bija nācis pasaulē un dzīvoja starp mums kā līdzīgs starp līdzīgiem, gan tagad. Bet, izslēdzot Jēzu, mums jāpaliek tumsā! Tumsā, kur viss labais ir apslēpts un aptumšots. Labi, ka aizvien vēl ir kāds, kas zin, ka aiz tumsas slēpjas gaisma.

(autors nezināms)

“Cilvēka Dēls nav nācis cilvēku dvēseles nomaitāt, bet atpestīt.” (Lūkasa ev.9:56)

Jēzus Kristus- Cilvēka Dēls

Varbūt, tu domā, ka Jēzus Kristus uz zemi atnāca visā Savā Dievišķajā slavā un visā varenībā kā Debesu Valdnieks? Nē, tas bija pavisam savādāk. Paliekot par Dieva Dēlu, Jēzus piedzima Betlēmes pilsētā Jaunavas Marijas un Jāzepa ģimenē, tas ir, Viņš kļuva par Cilvēku. Tāpēc, dzīvojot uz zemes, Viņam bija arī Cilvēka Dēla vārds.

Jēzum nebija tāda tēva, kāds bija visiem cilvēkiem. Viņa dzimšana bija neparasta un brīnumaina. Viņš kļuva par Dieva Cilvēku, tas ir, vienlaicīgi Viņš bija gan Dievs, gan Cilvēks.

Dieva Dēla zemes dzīve pagāja dziļā pazemojumā. Jau no pirmajām dienām Jēzum bija ļoti grūti. Viņš piedzima kūti, jo parastajā namā Viņam neatradās vieta. Bet, kad Viņš izauga, Viņam nebija vietas, kur nolikt galvu. Viņš gāja no pilsētas uz pilsētu, no ciemata uz ciematu, sludinot cilvēkiem Dieva patiesību. Viņš nekad neizmantoja Savu Dievišķo spēku, lai atvieglotu Savu dzīvi. Kā citi cilvēki, arī Jēzus bieži bija izsalcis un izslāpis, izjuta salu un karstumu, Viņš bija arī noguris, raudāja un bēdājās.

Jēzus Kristus neizdarīja nevienu grēku, lai arī sātans cieši stājās klāt, lai Viņu kārdinātu. Daudzi cilvēki nesaprata Jēzu, smējās par Viņu un ne vienu reizi vien gribēja apmētāt ar akmeņiem. Bet Viņš pāridarītājiem stāstīja par Dieva mīlestību un aicināja nožēlot grēkus.

Jēzus Kristus bija svēts Cilvēks un visā izdabāja Dievam.

TAVĀM PĀRDOMĀM:

Kāpēc Jēzus Kristus tiek saukts par Cilvēka Dēlu?

(No grāmatas “Tas jāzina visiem bērniem”)

Ko mēs darām, gaidot Ziemassvētkus?

MĒ SGAI DĀMJĒ ZUSAT NĀKŠ ANUAIZ DE DZOTSVE
CESADV ENTES VAI NAGĀ

Sadali tekstu pareizi pa vārdiem un izlasi.
Uzzīmē adventa vainagu un vainaga vidū ieraksti atbildi.

*****

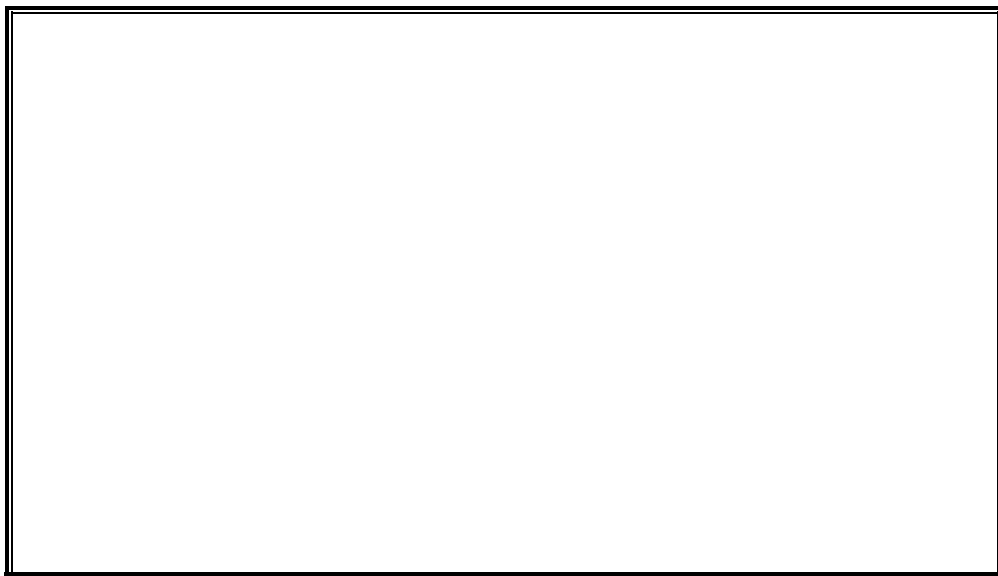
Ziemassvētku vakarā
Sirsnīņa tik priecīga –
Jēzus nāk kā bērniņš mazs,
Mani mīlēs, pasargās.
Laimīgs Viņam atveru
Savu mazo sirsnīņu.

E. Vankina

*****

Kādu dāvanu tu aiznestu Jēzum dzimšanas dienā?

Uzzīmē to rāmītī!

Žēlastība gaida ar lielu palāvību un pazemīgu pacietību!

Tikko tu pārstāj iet maldu ceļu un piepildīt visas savas vēlmes,
un atdodi sevi Dievam, pilnībā ieliekot sevi Viņa rokās – tu
izbaudīsi mieru ar Dievu. Tev nebūs nekā dārgāka par Viņu.

Kad tava sirds vienkāršībā visas savas vēlmes virza uz Dievu
un sevi vēlas atbrīvot no pasaules mīlestības vai naida, tad tu
esi vistuvāk žēlastībai! Jo vairāk sevi aizliegsi, atsacīsies no
visām pasaulīgām lietām, jo ātrāk tev nāks žēlastība. Cilvēks ir
kā tukšs trauks, kas gaida piepildījumu. Dievs izlej Savu svētību
dvēselēs, kuras ir iztukšotas.

Svētīgs cilvēks, kas Kungu meklē no visas sirds un savu garu
nepakļauj iznīcīgajam.

Tu esi pilnīga mīlestība!

Dievs, kaut, Tavas klātbūtnes aizdegti, mēs tiktu pārveidoti,
lai būtu mums viens gars, pateicoties vienotības žēlastībai!

Mīlestībā, Dievs, Tu šķīstī mūsu sirdis un apgaismo mūsu
prātus.

Ja Dieva darbi būtu cilvēka prātam aptverami, tie pārstātu
būt brīnumaini!!!

Kāds netverams spēks

Pie Tavas žēlastības veldzēties

Un drošā palāvībā atrasties.

Nevienam citam manu sirdi nesaprast,

Uz Tavu Mīlestību sirdī paļaujos!

Būsim dvēseliski Godīgi!

Ingrīda

Trīsdesmit divi Dieva žēlastības gadi...

Tieši tik gadu man ir šobrīd. Un, ja kāds man jautātu, kas man ir Dieva žēlastība, tieši to arī atbildētu-visa cilvēka dzīve.

Katra dzīves diena, katra elpa, katrs solis, ko speram, un, protams, pati lielākā Dievišķā žēlastība- pazīt Jēzu. Ne kā personu Bībelē, ne kā mazu nevarīgu bērniņu lopu siltē, bet kā savu personīgo Pestītāju un Glābēju, kurš katram vienam no mums ir tik ļoti vajadzīgs.

Mēs ieaicinājām Jēzu savā sirdī - kāds sen, kāds ne tik sen.

Ieaicināsim šajos svētkos Viņu kā viesi katrs savās mājās, lai dotu visu pateicību, slavu un pielūgsmi Viņam, jo šie svētki nav par salavecīti, par pīrāgu un piparkūku smaržu virtuvē. Tie nav par kuplu, grezni izrotātu eglī istabā. Tie nav par dāvanām, ko var nopirkt lielveikalos, bet par lielo Dieva žēlastības dāvanu katram vienam no mums-Jēzu.

Lai Dievs dod, ka daudzi meklētu un atrastu šo patieso svētku vēsti, būtību un jēgu šajos skaistajos Jēzus dzimšanas svētkos! "Jo tik ļoti Dievs pasauli mīlējis, ka Viņš devis SavuVienpiedzimušo Dēlu, lai neviens, kas Viņam tic, nepazustu, bet dabūtu mūžīgo dzīvību, jo Dievs Savu Dēlu nav sūtījis pasaulē, lai Tas pasauli tiesātu, bet lai pasaule caur Viņu tiktu glābta."

(Jāņa 3:16-17)

Edīte T.

Nenāc Dieva priekšā ārpus Kristus! Un nekad necenties iegūt Dieva žēlastību pats savā vārdā! Jo tikai Kristū mēs esam izredzēti, tikai Kristū mēs esam tīkami Dievam. Ārpus Kristus Dievam nav cita sastapšanās punkta ar cilvēku. Viņa liktais pamats ir pārāk dziļš un nesatricināms, lai kāds to varētu izkustināt.

(Karls Olofs Rozeniuss)

Pārdomu

lappusīte

Luterāņu mācītājs Valdis Baltruks (1948.-2020.)

Pārdomas par Ziemassvētkiem

Mācītājs mūžībā devās Ziemassvētku gaidīšanas laikā. Tāpēc atgādinājumam, viņa savulaik izteiktās pārdomas par šo laiku: "Uz ikvieniem svētkiem ir jāiet. Un mēs ejam. Bet lielākā traģēdija ir tā, ka mēs neaizejam līdz galam. Un Ziemassvētkos mēs bieži pakļūpam pie eglītes, pie dāvanu maisiem, pie piekrautiem galdiem. Nē, arī eglīte, dāvanas un klāti galdi, protams, ir skaisti, lai gan skaisti nav tas, ka ar katru gadu Ziemassvētki arvien vairāk apaug ar dažādām ārišķībām. Un aiz šīm ārišķībām, aiz šīs burzmas, pirkšanas un pārdošanas pazūd būtība. Jo galvenais, ko vajadzētu atcerēties- ka šiem svētkiem jēga ir tikai tad, ja mēs aizejam līdz galam. Līdz Jēzus piedzimšanai." ◇ ◇ ◇ ◇ ◇ ◇

Sveiciens rakstītos vārdos

Pirms iededz sveci egles zarā,
dedz svētku liesmu sirdī savā,
ar piedošanu, sapratni,
ar mīlestības dzirksteli
un tīci - tas ir Tavā varā
nest gaismu, kā to sveces dara...

*****

Balts sniedzīņš snieg
uz patiesības takas,
Ko mums šai naktī
pašiem atrast vajadzēs...
Un aizsnieg rūpes,
aizsnieg slimības un sāpes
Ir miers virs zemes,
cilvēkiem labs prāts.

Tā gaisma, ko izstaro svece,
Tas gaišums, kas liesmiņā plīvo,
Izplēn, pazūd un gaist.
Bet gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd. Tas palīdz. Un mirdz.

*****

Miers ar jums !
Tas dvēselē ienāk tik maigi un klusi.
Tu jūti,
ka Mūžīgās rokās tu dusi.
Lai miers,
ko tev Kristus reiz sveicinot devis,
Vistumsākā pusnaktī
paliek pie tevis.

Max Lucado- Tēlojums

Jāzēpa saruna ar Dievu.

“Dievs, viss nenotiek, kā es to plānoju. Nepavisam nē. Vai manam bērnam jāpiedzimst kūtī? Tas nav tā, kā es to biju iedomājies. Kūtī?

Kur atrodas aitas un ēzeļi, salmi un siens? Un manai sievai jādzemdē šeit, kur tikai zvaigznes dzird viņas sāpes?! Es taču iecerēju šo notikumu notiekam ģimenes lokā. Es iztēlojos, ka tur būs vecmāmiņas, kaimiņi un draugi, kuri pulcēsies pie mūsu mājas durvīm. Es iztēlojos, ka pirmais bērna klieziens atskanēs manā mājā. Tur būtu liksmība un gaviles.

Tā es to visu biju iedomājies.

Bet tagad? Kurš svinēs kopā ar mums bērna piedzimšanu? Aitas? Ganiņi? Zvaigznes? Tas nešķiet pareizi. Kāds gan vīrs es esmu? Es pat nevaru sagādāt vecmāti, kas palīdzētu manai sievai. Nav gultas, kur viņai atgulties. Par spilvenu viņai kalpo mana ēzeļa seglu paklājs...

Vai es kaut ko sajaucu, Dievs?

Kad Tu sūtīji eņģeli, kurš paziņoja, ka jāpiedzimst Dēlam, tas nav tā, kā es to biju iztēlojis. Es iztēlojos: Jeruzalēmi, templi, priesterus un citus sapulcējošos cilvēkus, kuri būtu ap mums šajā īpašajā notikumā. Varbūt par godu mūsu Dēlam notiktu svētku gājiens jeb procesija...

Viņš taču ir Mesija!

Piedod, ka jautāju, bet vai šādi Dievs ienāk pasaulē?

Eņģeļa paziņojumu es pieņemu, jautājumus, kurus cilvēki uzdeva par Marijas grūtniecību, es varu paciest.

Bet kāpēc gan manam Dēlam jādzimst kūtī, Dievs?

Kuru katru brīdi Marijai būs dzemdības. Tas nebūs parasts bērns, bet gan Mesija, pats Deivs. Tā eņģelis to vēstīja. Tam tic arī Marija. Un Dievs, mans Dievs, arī es gribu tam ticēt. Bet, protams, ka Tu saproti, ka tas nav viegli.

Viss šķiet tik savādi...

Es neesmu pieradis pie neizprotamā, Dievs! Es esmu galdnieks. Es visu gatavoju pēc pasūtījuma, pēc plāna. Es noslīpēju nelidzenumus. Es divreiz nomēru, pirms nogriežu. Pārsteigumi un nejaušības nav galdnieka sabiedrotie. Pirms, ko uzsāku, man jāredz plāns. Bet šoreiz es neesmu noteicējs. Es esmu kā instruments Tavās rokās. Kā darbarīks Tavā pakļautībā.

Šis ir Tavs uzdevums, ne manējais.

Piedod, ka es uzdošu tik daudz muļķīgus jautājumus. Mani norisinās ciņas... uzticēties jau nav viegli, bet Tu jau arī nekad neesi teicis, ka tas būs viegli.

Pēdējā lieta, Tēvs. Vai ir kāda iespēja atsūtīt pie mums vēl kādu eņģeli? Ja ne eņģeli, tad, varbūt, cilvēku?

Es nevienu šeit nepazīstu un būtu labi, ja kāds vēl būtu blakus man un Marijai...

Varbūt kāds ceļotājs?

Būtu pateicīgs pat par kādu ganu...

Prieka lēciens

Tulkojums no Bībeles lasīšanas plāna “Ett glājeskutt” zviedru valodā;

Gani sēdēja ap ugunskuru Betlēmē tumsā un aukstumā, viņi spiedās ap uguni, kas deva nedaudz gaismas un drusku siltuma. Gani bija neizglītoti sabiedrības zemākās klases pārstāvji, netirām sejām, ar aitu vilnu starp kāju pirkstiem. Ganiem nebija nekādu cerību izrauties no šīs dzīves, nekādu iespēju iegūt pašiem savu zemes gabaliņu un uzlabot dzīvi. Viņu bezmērķīgā dzīve nekad nemainījās; nakti pēc nakts starp blējošām aitām nospiedošā atmosfērā ap primitīvu ugunskuru. Viņu ikdiena griezās ap nemierīgajām, nejaukajām, neklausīgajām un blusu sakostajām aitām.

Vai tu domā, ka tava dzīve ir briesmīga?!

Vienā no šādām naktīm, kad viņi sala un centās palikt nomodā, viņu tumšajā, mazajā pasaulītē atvērās Debesis. Atskanēja eņģeļu dziesmas, kas pasludināja Debesu prieku zemes kara zonas vidū, viņu tumšajā, aukstajā eksistencē. Debesīm atveroties, zvaigznes krita neparastās un fantastiskās krāsās, eņģeļu koris dziedāja skaistu un varenu simfoniju, ko var dzirdēt vēl šodien:

“Nebīstieties, jo, lūk, es jums pasludinu lielu PRIEKU, kas notiks visiem ļaudīm” (Lūkas ev. 2:10).

Jēzus ieradās mūsu pasaulē ar prieku, un tā joprojām ir Viņa dāvana mums. Viņa tuvums tavā dzīvē liek tumsai brīnumaini izzust un liek tevī dzimt cerībai.

Pirmais vārds, kas apraksta Jēzus dzimšanu, ir "prieks". Es ticu, ka tam vajadzētu būt arī pirmajam vārdam, kas raksturo tevi. Prieks ir pirmais, ko kristietis saņem, un tam vajadzētu spraukties laukā no katras tavas emocionālās un garīgās ķermeņa poras. Tev ir ticis iedots Debesu prieks, tagad ir tava kārta dziedāt eņģeļu dziesmu!

Tavas dzīves jēga ir nest Kristus tuvumu bezcerīgajai, aukstajai un tumšajai pasaulei. Marija bija pirmā, kas nesa Jēzus bērnu, lai arī mēs varētu kļūt šī dievišķā DNS nesēji. Debesu DNS raksta "P-R-I-E-K-S", un tumšajai pasaulei, kurā mēs dzīvojam, ir izmisīgi nepieciešams to saņemt.

Lasījums: Lūkas evaņģēlijs 2:1-17

oooooo

Kad tu ieaicini savā sirdī Jēzu kā Kungu un Glābēju, tevī atveras pavisam jauna, agrāk nepiedzīvota prieka pasaule. Dievs zināja, ka dzīve uz planētas Zemes nebūs pilnīga, ka dzīves laikā mēs piedzīvosim bēdas, skumjas un vilšanos. Lai mēs spētu pastāvēt lielu sāpju laikā, Viņš mums ir iedevis prieka dāvanu, kas mūs paceļ pāri apstākļiem. Prieks dod mums iespēju sajust, kādas ir Debesis; tas tiek dots tiem, kas atzīst Jēzu par savu Kungu un Glābēju. Prieks ir spēja piedzīvot svētības, ko Kungs dod Savā svētumā, šeit uz zemes. Prieks nepārprotami norāda uz dziļām attiecībām ar ķēniņu Ķēniņu.

Kad tu izvēlies sekot Jēzum un kapitulēt Viņa varas un autoritātes priekšā, tu esi izdarījis izvēli, kas tavā dzīvē ienesīs prieku. Prieks nav atkarīgs no taviem ienākumiem, veselības, attiecībām vai adreses, bet tas ir atkarīgs no tā, vai tu izvēlies Viņu cauri visām dzīves grūtībām. Kad tu izvēlies nodot savu dzīvi Jēzum Kristum, prieks izvēlas tevi!

Lasījums: Jesajas grāmata 12.nodaļa

No zviedru valodas tulkoja Mārīte

Toreiz un tagad

Klāt Ziemassvētki – Kristus dzimšanas piemiņa. Savādāki kā citus gadus, klusi, daudziem satraucoši, neziņa, kā viss attīstīsies. Gribētu sacīt, tuvāki tai situācijai, kāda bija Jēzus piedzimšanas laikā. Mūs apgrūtina dažādi ierobežojumi, bet kā bija toreiz? Vai bija viegli ceļot tālus gabalus ar kājām vai ēzeliša mugurā, lai uz ķeizara pavēles ietu pierakstīties, ķeizara, kurš apspieda iekarotās tautas, un kuru ebreji ienīda, bet bija jāiet. Un kādēļ- vai tauta to zināja? Vai bija viegli Marijai grūtniecības beigu posmā uzņemties tik grūtu ceļojumu? Un beidzot... pat piemērotas naktsmājas nevarēja atrast.

Šādā neziņas, satraukuma un apspiestības laikā piedzima Glābējs. Pasaule visapkārt mutuļoja savu dzīvi... Dievs atklājās tiem, kas Viņu gaidīja: ganiņiem nakts klusumā ar spožu gaismu un eņģeļu dziesmām; gudrajiem, kuri meklējot jaundzimušo Ķēniņu, sekoja zvaigznei. Varbūt- kāds ieklausījās ganiņu liecībā un gudro vīru vēstījumā, bet pasaule turpināja savu ierasto gaitu, vismaz tajā brīdī.

Dievs atnāca pie mums pazemībā, vienkāršībā, klusumā. Viņš – kungu Kungs un ķēniņu Ķēniņš, kuram pieder visa zeme un debess, neskaitāmas galaktikas un planētas, Debesu godība, kuru mēs nespējam iedomāties, kuram kalpo eņģeļu pulki – Viņš noliecās tik zemu, ka kļuva līdzīgs grēcīgam cilvēkam. Viņš, kuram ir vara un spēks, kam nekas nespēj pretoties, kļuva kā nevarīgs bērns, kuram vajadzīgas vecāku rūpes, lai augtu un dzīvotu. Dievsierobežoja sevi, lai izjustu to, ko jūtam mēs, lai varētu mums palīdzēt.

Ko darām mēs? Vai sekojam Jēzum, vai turpinām savu uzņemto dzīves ceļu paši? Šajos svētkos, kad ir liegtas mums pierastās aktivitātes, steigsimies pie Jēzus tur, kur katrs esam, atdosim Viņam savu dzīvi, lai Viņš mūs attīra no katra grēka un vada pēc Sava prāta. Meklēsim Jēzu sastapt un iedraudzēties ar Viņu! Gani, darot savu ikdienas darbu, ieraudzīja eņģeļus, sadzirdēja Dieva balsi un steidzās Jēzu atrast un pielūgt. Jēzu atraduši, viņi kļuva ļoti priecīgi un visiem sastaptajiem stāstīja par šo piedzīvojumu. Arī gudrie vīri meklēja līdz atrada, viņu dzīve pārmainījās.

Šodien, līdzīgi kā pirms Jēzus pirmās atnākšanas, pasaulē virmo nemiers, neziņa, naidis, ciešanas, Dieva noliktā ceļa ignorēšana. Ļaunuma vara parādās arvien spēcīgāk. Bet ir prieka vēsts –

ļauņumam nepieder pēdējais vārds. Pēdējo vārdu teiks Visvarenais Dievs. Vai mēs gaidām to brīdi, kad Jēzus atnāks pēc savas līgavas – atpirktajiem Dieva bērniem, kuri ir atdevuši savu dzīvi Viņam. Vai mēs gaidām un priecājamies par to? Šī cerība dod prieku un mieru jebkuros apstākļos.

Iesim pie Jēzus šodien, atdosim Viņam savu vientulību, nespēku, neziņu, bailes, dusmas... jebko, kas traucē mūsu sadraudzību. Lūgšim, lai Viņš attīra mūs no ikkatra grēka, lai varam ar prieku izbaudīt šo svētku laiku un, Jēzum atnākot, steigties pretī ar mīlestības pilnu sirdi.

Novēlu katram – Svētīgus Kristus piedzimšanas svētkus! Eunika

Gaidot svētkus

Ziemassvētku svētvakarā, pie galda lasot Jēzus dzimšanas stāstu, mūsu jaunākais dēls pēc katra teikuma māja ar galvu un teica: “Klau, es zinu šo stāstu.” Smaidīdams tētis turpināja lasīt, un dēliņš turpināja māt ar galvu.

Šo stāstu zina lielākā daļa no mums. Lasām un dzirdam to katru gadu no jauna. Bet ar zināšanām vien nepietiek, mums šo stāstu savā sirdī jāpārdomā dziļi jo dziļi no jauna. Pavisam privāti un īpaši pārdomājot to, ko man nozīmē tas, ka Jēzus piedzima, lai mani izglābtu.

Lai cik neticami tas būtu, ir tiešām daudzi cilvēki, kuri šo skaisto Ziemassvētku stāstu vēl nav dzirdējuši. Un te ir jāpiekrīt mūsu vecākajam dēlam, kurš saka, ka Ziemassvētki un Jēzus dzimšanas diena var būt divi pilnīgi atšķirīgi notikumi. Stāstīsim šo stāstu saviem bērniem, draugiem un paziņam un lūgšim, lai Ziemassvētki arī viņiem būtu Kristus dzimšanas svētki- *Jāņa ev.3:16*.

Tu, Kungs, esi patiesā dāvana, kas piepilda ļaudis ar prieku un laimi. Ja citi domā tikai par to, kā gatavot svētkus, palīdzi mums sagatavot arī savu sirdi, māci mums ziemas apcerībā iekšēji sakārtot sevi, lai mēs spētu uzņemt Tavu siltumu un spirdzinājumu. Mēs uzticam Tev arī tos, kuri Tevi ir aizmirsuši un nepazīst Ziemassvētku nozīmi, tos, kuri dzīvo, neieskatoties paši sevī, un negatavojas Tavai atnākšanai. Nāc, piekļauvē pie šo cilvēku durvīm, lai viņi beidzot iepazīst Tevi!

Vadi mūs, lai soli pa solim mēs tuvojāmies Tavai silītei kopā ar Jāzepu un Mariju, ganiņiem un Austrumu gudrajiem. Mēs vēlamies atvērt savu māju durvis Glābējam, kurš tuvojas. Nāc, mēs vēlamies Tevi uzņemt pie mums, mēs vēlamies Tev ierādīt pirmo vietu. Nāc, Kungs Jēzu! Āmen! (*Lidoviks Lekirī*) *Munise Lamberte*

Dzejas lappusīte

Vilnis S.

Žēlastība

Kungs, dāvā žēlastību Savu,
To lūdzos es ik dienas,
To Tavu spēku jūtot,
Es atspiežos pret Svētā Gara sienas.
Tā satur manu augumu, kas vājš
No dzīves ikdienas un steigas,
Ja trūktu man Tavs spēks,
Tās būtu beigas.
Cik pacilāts mans gars,
Kad žēlastību Tavu baudu,
To nevar gūt bez mīlestības,
To nevar pirkt par naudu.
Tikai ticībā, kas sirdī mīt,
Liek Tavai žēlastībai līt,
Tā nolīst tā, kā agrīns lietuss,
Kas liek druvā vārpām briest.
Kad šīs druvas pļausi,
Vāksi ražu, Kungs,
Ar Sava Gara spēku ļausi
Mums sabirt Tavo apcirkņos.
Liec, Kungs, mums nenobirt uz lauka,
Bez Tavas žēlastības pamestiem,
Ne arī pelavas, kas atbirst,
Kas ugunī tiek sadegtas.
Liec, Kungs, mums pārvērsties par maizi,
Kas izsalkušiem spēku dod,
Lai spētu liecināt par Tevi,
Par žēlastību mūžīgo.

Kristīne Š.

Visvarenais, Visaugstais un Mūžīgais,
 Kas piešķir laiku un loki ceļus,
 Kā priekšā noslēpumi nepastāv,
 Tik nepelnīti Tu Savu žēlastību dāvini.
 Kas būtu mēs bez Tavas žēlastības?
 Ko iespētu bez Tavas svētības?
 Kā vējam doti sadeguši pelni,
 Mēs tikai iznīcībai pretī paceltos.
 Var cilvēks domāt, ka tas spēj un zina, un valda,
 Ka dzīves noteikumus diktē viņš,
 Līdz brīdim tam, kad Savu žēlastību
 Dievs mīlestībā paņem prom.
 Tad sabrūk ilgi celtās smilšu pilis,
 Tad sašķīst visi negrūstošie tilti.
 Tad nākas dziļā pazemībā atzīties-
 Nav patiesībā it nekā, ja tev nav Dievs.
 Tik tāpēc vien, ka Savu žēlastību
 Dievs šodien pāri klāj pār pasauli,
 Vēl laiks ir meklēt, atsaukties un strādāt,
 Un Radītāja priekšā pateicībā zemojies.
 Viss, kas mēs esam un kas būsīm,
 Ko baudīsim šai laika sprīdī īsajā,
 Ko saņemsim, ko zaudēsim, ko gūsīm,
 Tas viss no Dieva žēlastības būs.
 Ar prieku šodien slavē savu Kungu
 Par jaunu rītu, sirdspukstu un elpu.
 Nes sava Tēva priekšā pateicību tu
 Par jaunu žēlastības iespēju.

Velta F.

Kungs, Tava žēlastība...

Kungs, Tava žēlastība lielā,
 Tā nāk no Taviem augstumiem,
 Tā līdzās ir skaista un cēla,
 Un mīlestībā no Dieva Dēla.
 Žēlastībā mūs vadi un sargi,
 Pāri kalniem un cauri lejām vadi,
 Katru mirkli esi klātu,
 Lai mūs grūtībās mierinātu.
 Tavā žēlastībā dzīvojot tā,
 Nejūtam trūkumu, ne it nekā.
 Kādā brīdī, kad satraukums māc,
 Arī tad Tu līdzī mums nāc.
 Tā, soļus liekot klusi,
 Un lūgšanu raidot uz Tavu pusi,
 Tu Savu žēlastību izlej,
 Un pateicībā to saņemam kā dāvanu lielu.
 Tā Kunga žēlastība neizmērojama,
 Tā Kunga žēlastība nenopērkama,
 Tā Kunga žēlastība brīnišķa!

Edīte T.

Tik ļoti mūs mīlēji Dievs,
 Ka sirdis Tu atvēri mums,
 Tik ļoti mūs mīlēji Dievs,
 Ka acis atdarīji mums.

Nav lielākas žēlastības par šo,
 Ja Kāds nāk un nodod dzīvību
 savu,
 Un uzņemas vainas citu,
 Lai visi caur to Debesīs tiktu.

Tik ļoti mūs mīlēji Dievs,
 Ka izlēji žēlastību Savu,
 Un kļuvām par bērniem Tev,
 Dievs,
 Tev sūtot un atdodot Dēlu
 vienīgo Tavu.

Nav lielākas žēlastības,
 Ka Dievs atgriezies, nožēlot
 ļāvis,
 Un visus uz Jēzu, kas tic,
 No elles ugunīm projām rāvis...

Šo žēlastību mēs nu svinam
Gan dziesmās, gan dzejām
Kā bērni, kas brīnumam tic,
Un laimīgi priecīgām sejām.

Šo žēlastību nu svinam,
Kaut sirds vien pateikties spētu
Par visu, ko darījis Dievs,
Sūtīdams Savu Dēlu.

Šo žēlastību vai lai svinam
Vien ar eglītēm, lampiņu rindu,
Ar dāvanu kaudzi un kūkām?
Bet jēgas kādas tam būs,
Ja no Jēzu mēs projām mūkam?
Šī žēlastība ir svētki
Par godu Pestītājam.
Vai Viņu mēs ieaicinājām,
Vai tikai galdus klājam?

Gunta Mūrniece

Vēsts par Kristus atnākšanu

Kā sena, tomēr skaista dziesma
Vēl atskan Ziemassvētku vēsts.
Tā sirdi glauž kā svēta liesma,
Ka naidis ir rimis, nemiers dzēsts.
Tā pauž par Kristus piedzimšanu,
Jau gadu simtus dzirdēta,
Un sauc uz Gara atdzimšanu,
Kā prieka vēsts tiek vēstīta.
Reiz Kristus nācis šeit kā Gaišums,
Mūs mācot paciesties un ciest.
Lai svētās mīlestības spožums
Nekad no sirdīm neizdziest.
Kaut vairāk Viņu mīlēt spētu
Un pazemībā galvu liekt,
Gūt vienmēr uzvaru pār grēku
Un līdzcilvēkam roku sniegt.
Jo Kristus nāks kā debess Valdnieks,
Kam rokā zvēro zobens ass.
Kaut nekļūtu kā Viņa naidnieks,
Kam nesniegts paliek miera krasts.

Vārdi mūzikā

- Man žēlastība notikusi, ko nebiju es
pelņījis,
Ne arī sirds to meklējusi, to Dievs no Sevis piešķīris.
Kā dārgu balvu saņemšu šo žēlastību dievišķo
- Brīnišķīga, brīnišķīga Jēzus mīlestība,
Dziļāka par jūras dzelmi tā.
Augstāka kā kalni, tīrāka kā strauti,
Pietiekama žēlastība man.
Apklāj viņa manus pārkāpumus,
Lielāka par grēku, kaunu tā.
Ak, godiniet šo dārgo vārdu JĒZUS,
Slava Tam!
- Brīnišķīgs, brīnišķīgs,
Jēzus ir brīnišķīgs
Un dara Viņš brīnišķu dzīvi man.
Aizskāra mani, redzēt lai varu,
Darīja brīnišķu dzīvi man!
- Brīnišķīgs ir Glābējs zemes bērniem dots,
Jēzus, Dieva Jērs vissvētais, Viņam gods!
Debess tēvs, Tev slava, ka devi Dēlu mums!
Pie Gaismas šeit citus vest-ir mūsu pienākums.
- Lūk, pusnakts... Zvaigznes spīguļo,
Un visa daba saldi dus...
Lēns vējš to miegā iežūžo,
Visapkārt miers, visapkārt kluss.
- Klusā nakts, klusā nakts, zvaigžņu pulkiem greznota!
Garā tevi aplūkoju, mīļo stāstu apceru:
Pestīšanu brīnišķīgu zemes bērniem dāvināji Tu,
Klusā nakts, klusā nakts!